

O dorință arhierescă.

Incurând voi avea plăcerea de a cunoaște pe iubii Noștri fii sufletești și la casele lor, în acele cetăți (după proverbul englez) unde se deapănă cea mai mare parte a vieții, de unde fiecare pleacă în lupta zilnică pentru existență și unde se întoarce ostent pentru a-și improspăta puterile cu nădejdi îndoite.

Am dori mult ca întâlnirea Noastră cu iubii Noștri fii sufletești în casele lor să nu fie numai ocazii de împlinirea unor formalități convenționale deșarte, ci prilejuri de convorbiri duhovnicești despre grijile sufletești. Pentruca acest gând să poată fi înlăptuit în toată curăjenia lui, ar fi de dorit ca și casele iubitorilor Noștri fii sufletești să îmbrace într-o măsură oricât de mică aspectul unor bisericuțe, ce îndreaptă gândul și spre cele cerești.

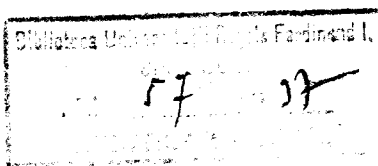
Dacă acceptăm să ne numim creștini și să ne punem la adăpostul jertfei de pe Cruce a Mântuitorului, atunci e firesc să avem și în casele noastre semnele acelei mărturisiri: Sfânta Cruce, icoana Mântuitorului, cea a Maicii Domnului sau măcar cea a unui sfânt (de pildă patronul stăpânului casei) și o candelă cât de modestă să străjuiască ca semn al rugăciunii sub acea icoană, căci socotim cu neputință ca acolo unde ochii zăresc mereu un semn al sfințeniei, acolo inima și gura să nu fie stăpânite de o putere mai mare de reținere dela cele deșarte.

De câteori vom întâlni aceste semne de viață creștină în vre-o casă, sufletul Nostru se va simți mai odihnit

Este prima noastră dorință ce o facem iubitorilor Noștri fii sufletești acum când preoții intră cu aghiasma în casele lor, fiind mânați numai de gândul de a promova prin toate mijloacele pacea și mântuirea sufletelor.

Cu arhierescă binecuvântare.

Oradea, în ajunul Botezului Domnului din anul 1936.

† ANDREI
 Episcop al Aradului.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu-Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos.

„Dumnezeu voiește cu toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie. Că unul este Dumnezeu, unul și mijlocitor între Dumnezeu și între oameni, omul Iisus Hristos“.

I. Timotei 2, 4—5.

Aducătoare de bucurii dăhovnicești, ca întotdeauna, așa se înfățișează și de astădată la noi, iubirii mei fii sufletești, sărbătoarea Nașterii celei după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Din ea se desprinde astăzi *pentru noi* solia mântuirii, pe care a vestit-o îngerul Domnului păstorilor din Vifleem în noaptea cea sfântă: „*Iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul. Că s'a născut vouă astăzi Mântuitor*“ (Luca 2, 10—11).

Că nu numai oamenii din vremea când s'a născut Domnul, ci și oamenii de astăzi au cea mai mare trebuință de lumina cunoștinții care a răsărit în lume deodată cu nașterea lui Hristos, au trebuință de învierea vieții lor prin curățirea de păcate, prin iertare și prin ștergerea vinei păcatului lor, au trebuință de împăcare cu Ziditorul și cu Părintele ceresc, cu un cuvânt au trebuință de *mântuirea sufletelor lor*.

Glasul praznicului Nașterii Domnului este glas de chemare la mântuirea sufletului. Este glasul Părintelui luminilor, dela care se coboară toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit. Este glasul milostivului Dumnezeu care — după cum spune sf. apostol Pavel: „*voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie*“ . Și pe cât de sigur e, că *unul este Dumnezeu*, tot pe atât de sigur e și aceea — adaugă același sfânt apostol — că „*unul este și mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Iisus Hristos*“ . O singură mântuire ne este dată nouă oamenilor: aceea prin Iisus Hristos. „*Întru nimeni altul nu este mântuire, pentru că nici un nume altul sub cer nu este dat oamenilor, întru*

care trebuie să ne mântuim noi“ . (Fapt. Ap. 4, 12). Domnul însuși a spus despre sine acest cuvânt hotărâtor: „*Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine*“ (Ioan 14, 6). Și tot Domnul ne a lălmăcit taina cea mare a iubirii lui Dumnezeu către noi oamenii când a spus: „*Așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot celce crede întru El să nu piară, ci să aibă viață veșnică*“ (Ioan 3, 16).

Prin urmare: fiindcă Fiul lui Dumnezeu, cel născut din Tatăl mai înainte de veci, a luat trup omenesc din Preacurata Fecioară și la plinirea vremii a venit în lume ca să împăce pe oameni cu Dumnezeu; fiindcă a luat asupra sa, El, mijlocitorul, păcatul lumii și ne-a răscumpărat nu cu aur și cu argint, ci cu scump sângele său vărsat pe lemnul crucii — aceasta este temelia credinței a vieții și a mântuirii noastre. Aceasta este și temelia sfintei noastre Biserici — și nimeni nu poate să pună altă temelie decât aceea care este pusă: Iisus Hristos.

Ceeace vă împărtășesc eu acum, iubirii mei fii sufletești, nu este iscodire a minții omenescii, nici înțelepciune trecătoare a lumii acesteia, ci este *fapta* lui Dumnezeu, petrecută în istoria omenirii. Această faptă a mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos este sâmburele propovăduirii noastre. De aceea zic și eu împreună cu apostolul Pavel: „*n'am judecat a ști ceva întru Voi, fără numai pe Iisus Hristos, și pe acesta răstignit*“ (Cor. 2, 2). Pe El, Domnul și Stăpânul vieții noastre, vi-l vestesc eu astăzi, în ziua cea mare a praznicului Nașterii Sale. Prin El ni s'a arătat iubirea cea izbăvitoare a lui Dumnezeu. Prin El străbat razele iubirii celei dumnezeiești până în inimile noastre, ca să le desghețe din impietrirea lor. Când simțim căldura iubirii Lui, un suflu nou de viață se așterne peste sufletele noastre. La El este izvorul vieții și al învierii. La El găsim tămăduirea de toată boala și neputința. El singur deslege vina și blestemul păcatului. Înaintea iubirii lui răstignită pe lemnul crucii pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, ne plecăm cu smerenie genunchii și ne prosternem frunțile până în pulberea pământului. Și tot El Izbăvitorul și Mijlocitorul, ne ridică și ne întărește curajul și ne înviează nădejdea. În mijlocul unei lumi pline de răutate și fărădelegi, ca cea de astăzi, El singur este în stare să ne treacă dincolo de toate îndoielile și tainele și prăpastiile ce le întâlnim în calea vieții și să ne dea siguranța, că mai presus de toate acestea stă totuși *iubirea lui*

Dumnezeu, a Părintelui nostru cel milostiv, și că și rostul lumii și al vieții tot în iubire stă. El, care s'a coborât în lume ca să o mântuiască, arată drumul popoarelor și ne descopere ținta vieții. El este capul Bisericii, pe care o însufletește și o conduce ca pe trupul Său. Printr'ânsul s'au făcut toate și către Dânsul trebuie să tindă toate. El este Fiul cel unul născut, singur fiind strălucirea măririi și singur purtând chipul Tatălui, întreg și sfânt. Dela Tatăl a venit între noi, ca și pe noi să ne întoarcă, ca pe fiul cel rătăcit, în casa Părintelui nostru. „Iară căți l-au primit pe Dânsul, le-a dat lor putere ca să fie fiii lui Dumnezeu, celor ce cred întru numele Lui” (Ioan 1, 12).

Din mijlocul praznicului de astăzi, Domnul ne chiamă la sine, pe fiecare așa cum este, cu greșala lui, cu vina și cu păcatele lui, cu suferința și cu năcazurile lui, cu povara vieții lui. El nu te întreabă, iubite creștine, de ești bogat ori ești sărac, de ești cu rang ori trăiești la loc smerit în lume, de ești plin de noroc ori ești lovit de soarte, de ești tulburat în sufletul tău și nu găsești pace în inima ta, ci te primește așa cum ești.

Căci Dumnezeu *voiește ca și tu să te mântuiești și la cunoștința adevărului să vii. Nu pe slabele și neputincioasele tale puteri se razimă mântuirea ta, ci pe stânca nebiruită a voînții lui Dumnezeu. Și fiindcă Dumnezeu voiește ca și tu să te mântuiești, prinde-te de mâna izbăvitoare care ți-o întinde cu iubire prin Unul născut Fiul Său. El astăzi bate din nou la ușa sufletului tău. Deschide-o larg și-l primește acolo. Iar a primi pe Hristos Domnul înlăuntrul tău, ca să su mai trăiești tu, cu păcatele tale, ci a lăsa ca Hristos să trăiască întru tine, aceasta înseamnă a umbla în lumina cunoștinței celei din credință, a-ți potrivi gândurile tale, vorbele tale, faptele tale cu voia Celui de sus și toată viața ta lui Hristos-Dumnezeu să o dai și lui să i-o închini.*

Cu mare bucurie observ, iubii mei, cum de-o vreme încoace s'a trezit setea după cele sfinte în sufletul poporului nostru. Credința parcă e mai vie, rugăciunea mai caldă, sfintele slujbe mai cercetate și inimile mai întoarse către Dumnezeu. Un *duh de învoire suflă astăzi peste câmpiile însetate ale sufletului românesc. Domnul să le binecuvinteze cu darul său cel sfințitor și să le facă să rodească roade ale vieții creștinești spre bucuria Bisericii, spre fericirea neamului și spre slava lui Dumnezeu. Căci numai adăpându-se din izvoarele cele sfinte ale evangheliei, va fi în stare sufletul nea-*

mului românesc să se întărească cu puterea cea de sus și să-și împlinească chemarea pe care i-a hărăzit-o Dumnezeu, în purtarea lui de grijă, pe acest pământ.

Cu aceste nădejdi mă îndrept și către Voi, iubii mei fii duhovnicești din eparhia de Dumnezeu păzită a Aradului. Vă îndemn să Vă aduceți aminte, în rugăciunile Voastre, de fostul Vostru părinte sufletesc, *Prea Sfințitul Episcop Grigorie*, care până ce l-a chemat Dumnezeu la sine V'a luminat cu povețele lui și V'a păstorit cu iubirea lui. Indată după sfintele sărbători se va urca pe scaunul de păstorie al Eparhiei Voastre, mirele cel dorit de întreg poporul, *Prea Sfinția Sa Arhiepiscopul Andrei*, care se pregătește să vie la Voi, ca trimisul lui Dumnezeu, cu toată dragostea sufletului său.

Impărtășindu-Vă această veste bună și însoțindu-o cu arhiepiscopul Noastră binecuvântare, pentru Voi toți, Vă urez ca aceste sfinte sărbători ale Nașterii Domnului și cele ce vor urma, ale Anului nou și Bobotezii, să le petreceți cu mulțumire, cu frățescă iubire unul către altul și să Vă învredniciți a le ajunge întru mulți fericiți ani.

Dat în reședința Noastră arhiepiscopescă-mitropolitană din Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1935.

(ss) *NICOLAE*
arhiepiscop și mitropolit.

Investirea P. S. Sale Episcopului nostru Andrei.

Precum am spus în N-rul de Crăciun al revistei noastre, investirea P. S. Sale Episcopului nostru Andrei, s'a făcut de către M. S. Regele Carol al II-lea, Sâmbătă în 21 Decembrie 1935, în cadrul unor ceremonii pline de pompă și fast. Tot la aceasta dată s'a făcut și investirea P. S. Sale Episcopului Tit, pentru eparhia Hotinului. Ceremonia investirii, a avut loc în sala Tronului dela Palatul Regal.

Cortejul cu înalții prelați a plecat dela sf. Patriarhie la ora 11.45, în ordinea următoare: Prefectul Poliției din capitală în mare ținută, într'o trăsură de gală, în altă trăsură protolerei capitalei, două plutoane de cavalerie Trăsura regală cu I. P. S. Sa Patriarhul Miron și P. S. Sa Episcopul Andrei al Aradului, trăsura cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae și P. S. Sa Episcopul Tit al Hotinului.

Trăsurile cari duceau pe înalții Ierarhi erau

încadrate de câte doi ofițeri superiori. La intrarea corțului în curtea Palatului regal, compania de onoare a dat onorurile, iar muzica a intonat imnul „Spre rugăciune”.

Ceremonia s'a desfășurat în sala tronului. În dreapta tronului au luat loc înaltul cler d. Gh. Tătărăscu, președintele consiliului de miniștri; C. Dimitriu președintele Senatului; membrii guvernului, prim-președintele consiliului legislativ; Al. G. Donescu, primarul general, etc.

În stânga tronului au luat loc casa civilă și militară a Suveranului, mareșalii, președintele Academiei Române, inspectorii generali de armată, rectorii universităților și numeroși senatori și deputați.

La un moment dat s'a anunțat sosirea M. S. Regelui, care îmbrăcat pentru mare sărbătoare, sosește precedat de 2 adjutanți regali și urmat de Alteța Sa Regală Prințul Moștenitor. După ce Suveranul a urcat treptele tronului, dintr'o sală vecină doi protoierei și doi diaconi îmbrăcați în ornate conduc în fața M. Sale Regelui pe cei doi Episcopi Andrei și Tit cari erau învesmântați în mantile lor arhieresti.

Suveranul primind Toiagul episcopesc din mâna I. P. S. Sale patriarhului, l'a predat însoțit de obicinuitele cuvinte sacramentale mai întâi P. S. Sale Episcopului Andrei, apoi cârja episcopiei Hotin nou alesului Episcop Tit.

P. S. Sa Episcopul Andrei, primind cârja din mâna Suveranului, a rostit următoarea cuvântare:

SIRE,

Cu emoție abia stăpânită mă înfățișez astăzi înaintea Maiestății Voastre, pe care în copilăria mea din robie V-am visat ca izbăvitor și de persoana Cărui am legat încă de pe atunci așteptările de mărire a unei Români libere și fericite.

Simt că nu stau singur în fața Maiestății Voastre, ci sunt înconjurat de un nesfârșit șir de preoți, strămoșii mei din Ardealul robiei, cari de câteori cetiau norodului evanghelia lui Hristos-Mântuitorul, totdeatâteaori vestiau cu glas de foc și izbăvirea ce va să vie pentru neamul nostru.

Și mai simt cum în glasul meu tremură năvala șoaptelor ce se ridică din humă, șoaptele Crișenilor, străjuitori ai mormântului lui Iancu de sub goronul lui Horea, ale căror suflete vin și ele împreună cu mine să se proștearnă în fața Regelui tuturor Românilor, care întruchipați biruința neamului, mult așteptată.

Crezul meu bisericesc este nedespărțit de

cel național. Moștenite amândouă din neam în neam, în ele s'a încheșat tot ce putea fi literă de testament din tată în fiu.

Dragostea mea de neam am învățat-o în-genunchind pe morminte — pe care vânturile nu le-au putut risipi și cari în ciuda vremurilor stau mărturie, că noi Românil am frământat brazda Ardealului cu sudoare și sânge.

Pe Hristos-Domnul L-am îndrăgit simțindu-L aproape în vremea umilinței noastre, iar chipul Lui l-am văzut în atâtea variante în mijlocul poporului nostru de mucenici.

Sire,

Dumnezeu Vi-a hărăzit să stăpâniți o țară de un mare viitor. Întruchipați, ca nici un alt Rege, viața întregii țări. În svâcnetul Vostru bate inima unei țări, în lacrima Voastră plânge un întreg popor, de bucuria Voastră tresaltă o țară, îngândurarea Voastră cernește privirea ei, iar din nădejdea Voastră se hrănește ea. Înțelepciunea și elanul Vostru aprind focul inimilor, crezul Vostru e sorbit de țara întreagă, pentru că purtați în ochii Voștri binecuvântarea și ursita ei.

Persoana Voastră, Sire, e o garanție pentru noi, slujitorii altarului, că în România nouă se deschide o epocă de mărire și pentru Blserica noastră. Ați rostit la diferite ocazii cuvinte înaripate despre rostul ei, care au devenit pentru noi cuvinte de evanghelie.

În aceste vremuri de frământare, când pentru noua țară se înfiripă un suflet nou, Biserica e gata să samene mai din belșug ca oricând sămânța împărăției lui Dumnezeu în ogorul țării pentru a rodi veșnicia ei.

Îmi dau seama, că în calitate de ierarh tinăr sunt chemat și eu a fi un zidar la temeliea spirituală a României noi. Mistunea mea constă în aceea de a conlucra la făurirea unui suflet român eminent creștin. Sarcina aceasta e ușoară, căci comoara sufletului nostru de creștini e acumulată în timp de veacuri. În ea trăește crezul părinților și strămoșilor. Creștinismul nostru nu e abstract, ci trăit de noi și desprins din fumul de tămâie al bisericuțelor, din liniștea mormintelor străjuite de cruci de lemn, din suspinul sufletului nostru și udat cu lacrămile părinților ce ștergeau picioarele lui Hristos, pilduitorul pătimirii lor. Din nețărmurita încredere în El și adevărul Lui au scos ei puterea cu care au purtat crucea răbdării până'n ziua izbăvirii. Creștinismul nostru trebuie numai îmbrăcat în forme românești și exprimat în graiul nostru, ca mărirea lui Dumnezeu să se oglindească de pe pământ-

tul nostru în altă culoare a curcubeului.

Înțelepciunea noastră strămoșească ne spune, că pentru a da României noul un suflet nou nu e nevoie nici de împrumuturi nici de refacerea trecutului. Cum nimic nu se întâmplă fără știrea lui Dumnezeu, ar fi zadarnic să căutăm a repara ceea ce pronia divină a făcut în trecutul nostru. Mai curând să năzuim a desprinde cărarea pe care mâna lui Dumnezeu ni-o arată în istorie. Și aceasta nu se poate face fără Biserică. Ea tâlcuește din faptele trecutului tainele viitorului.

Importanța Bisericii pentru țară o mai văd și în aceea, că peste orizontul mohorit al vieții ea proiectează totdeauna razele luminoase ale idealului transcendental. Când zarea vremelniciei s'ar părea că se închide, cu ochi de vizionari așintii spre culmile senine ale veșniciei, slujitorii altarelor desprind de acolo idealul curat și din liniștea cerului fac să coboare potolire peste zbuciumul pământesc.

În lumina acestor considerente văd eu rostul meu de ierarh al Bisericii naționale.

Pornesc la drum dintr'un cuib al dragostei, de lângă înțeleptul Episcop Roman, care m'a învățat să chibzuesc cu înțelepciune și să făptuesc cu energie. Duc cu mine duhul acesta al armoniei ca o prețioasă moștenire.

Cunosc istorica eparhie a Aradului, pe care sunt chemat a o conduce pe calea lui Dumnezeu. Vreau să fac din ea o perlă în coroana Maiestății Voastre. Voiu fi la înălțimea predecesorilor mei, precum și la înălțimea vremurilor ce trebuie să le stăpânesc. Voiu fi acolo apărător de morminte și în caz de primejdie cel dintâiu care aprinde focul pe culmi.

Făgăduesc Maiestății Voastre supunere și credință, nu de frică — precum zice apostolul Pavel — ci din cea mai adâncă conștiință și Vă urez, Sire, să conduceți încă mulți ani, plini cu zile senine, destinele țării, făcând din ea o țară fericită, strălucind în virtuți creștinești, ce-i asigură în veșnicie locul sub soare.

Trăiască Maiestatea Voastră!

Trăiască Familia Regală!

Trăiască scumpa noastră Românie!

Cuvântarea M. S. Regelui

Înmânându-vă cârja episcopală a eparhiei Aradului și Hotinului sunt convins, că trimit la hotarele țării doi păstori vrednici, cari vor ști în toate să-și îndeplinească datoria lor către Dumnezeu, Patrie și Rege.

Fiecare mergeți la un colț opus al României, dar fiecare veți avea de rezolvit probleme ce se aseamănă. Cu bucurie văd, că mergeți

cu deplină încredere în menirea și puterile voastre, mergeți cu lozinca „crede și vei birui“. Pășind pe această cale, înlăturați, dela început, multe piedici ce vă pot sta împotriva.

Aceasta încredere aveți datorită de a o face să pătrundă în sufletele tuturor și într'o biserică vie, așa cum o doresc Eu, veți putea s'o faceți cu ușurință.

Pe zi ce trece, felul de a se manifesta al bisericii se schimbă; nu mai suntem în vremea de contemplativitate a bisericii începuturilor, suntem în vremurile când, toată viața modernă, cere o biserică dinamică, o biserică care să intre în aprofundimea problemei zilnice a fiecăruia.

Biserica trebuie să fie îndrumătoarea de fiece clipă a vieții sufletești a individului, dar spre a juca acest rol, trebuie ca slujitorii altarului să priceapă și să pătrundă viața, nevoile și durerile omului.

În viața voastră de până azi amândoi ați avut prilejul de a învăța pe alții, astăzi nu o veți mai face dela catedră, ci prin povețe și supravegherea preoțimei de sub grija voastră.

Aveți fiecare, în eparhia voastră, desigur, preoți cari au învățat carte, și unii poate chiar multă carte. Faceți ca această carte, trecând prin filtrul sufletului să slujească cât mai intens, cât mai cu multă dragoste celor credincioși. După școală, în care s'a învățat ce trebuie să știe fiecare, voi ierarhii aveți frumoasa datorie de a fi educatorii slujitorilor altarului. Puterea noastră, a unu popor, oglindește puterea morală a bisericii lui.

Faceți ca această oglindire să fie așa, ca toți să ne putem bucura de dansa.

Dar, pentru ca aceasta să se poată îndeplini, îngrijiți ca acei cari trebuie să aducă la îndeplinire poruncile divine, să priceapă și să îndeplinească în toate, chemarea lor.

Preoțimea nu este o funcțiune publică, este o chemare, un apostolat, care se îndeplinește cu suflet și cu dragoste. Frica de Dumnezeu nu este frica de biciu sau de canon, ei este teama de a nu măhni un lucru scump nouă.

Faceți ca, credința, atât de căutată de către poporul nostru, să pătrundă adânc în sufletul fiecăruia. A crede în Dumnezeu, nu înseamnă numai a păstra forme exterioare, cari pot fi executate și de păgâni, ci înseamnă, că năzuința sufletului are o viață mai bună în toate faptele vietii.

Iată rolul duhovnicesc al bisericii și al preotului; iată care trebuie să fie grija de orice clipă, a episcopului.

Prea Sfințite Andrei al Aradului,

La granița de Vest ești chemat să aperi românismul și credința strămoșească într'o eparhie, care după vechile scrieri, era condusă, pe timpul lui Mihai Viteazul, de Teodor, episcop român al Ineului. Pe urmă a venit un lung șir de episcopi sârbi, după care, în anul 1829, prin Nestor Ioanovici, nașla și-a reluat drepturile și au păstorit Vlădici, ești din sânul neamului, cum au fost Gherasim Raț, Miron Romanul și Ioan Pap, primul Episcop de sub unire.

Astăzi, ești chemat, Prea Sfinția Ta, să ocupi acest vechi scaun episcopal, după răposatul întru Domnul Grigorie Comșa.

Ești crescut în acest frumos crez, care a mînat toată generația noastră, „unirea tuturor românilor într'o singură țară”, un crez care a fost îndemnul nostru, care a fost chiar ființa noastră a tuturor. Azi, când Atot Puternicul ne-a hărăzit bucuria de a vedea acest vis împlinit pentru totdeauna, avem datoria de a întări acest dar, de a împlini parabola Talanților să facem ca această Românie întregită să prospere și să se consolideze ca putere și ca sufiet.

Știu că Prea Sfinția Ta vii cu toată voința și cu tot avântul, să împlinești această sfântă datorie către neam și biserică.

Generațiile de umili credincioși cari au trăit, nădăjduind zile mai bune, au lăsat urme adânci în sângele Prea Sfinției Tale și vor fi veșnic de față, să te îndemne la această frumoasă operă pe care Dumnezeu nu poate să n'o binecuvinteze.

Pe urmă tot Prea Sfinția Ta ești păzitorul țintirului sfânt dela Tebea. Sufletul acestor strămoși și martiri să vină astăzi, în ziua când te întăresc ca episcop al Aradului, Ineului și Hălmagiului, să te însoțească pe drumul, pe care pășești și să-ți fie la orice clipă îndemn pentru mărirea neamului nostru. Și să nu uiți, acolo, nu departe de locurile acelea sfinte ale neamului nostru, că's presărați locuitori de alte neamuri și alte credințe.

Biserica noastră trebuie, deci, să fie mai puternică și mai credincioasă, nu prin sprijinul ce îl dă ocrotirea statului, ci prin forța ei proprie, prin felul cum va putea să se impună, prin strălucirea curată a credinței.

Cuvintele ce Mi le-ai rostit astăzi, îmi dau asigurarea, că vei pași pe drumul cel drept. În această credință sunt întărit și prin trecutul Prea Sfinției Tale. De neam preoțesc, ai făcut studii serioase la liceu și universitate și, fiind chemat de venerabilul episcop român al Oradiei, i-ai devenit un colaborator nedespărțit,

atât la Academia teologică, cât și ca vicar. Ai dobândit astfel toată experiența, de care vei avea nevoie ca păstor al eparhiei Aradului.

Vei lucra, sunt convins, așa cum ai făgăduit și aceasta va fi spre marele bine al neamului nostru și al prea Sfinței noastre biserici.

Prea Sfinte Tit al Hotinului,

Ești chemat și te-am întărit ca episcop la eparhia din Nordul Basarabiei. Ai popor adânc credincios de păstorit, deci, din acest punct de vedere ai o sarcină ușoară. Dar, ai de veghiat acolo, ca această credință să-și dea rezultatele adevărate. Sămânța este bună, dar ogorul trebuie bine pregătit, așa ca rodul să fie mănos.

Eparhia ce vei conduce, a fost păstorită în trecut de Vlădici vrednici ca: Amfilohie, care în 1795 a tipărit o geografie și pe urmă o aritmetică, primele manuale de acest fel în limba noastră, și Gavril Bănulescu, care în primii ani ai stăpânirii străine, a știut să întărească cultura românească și să menție spiritul național.

Astăzi ești Prea Sfinția Ta chemat să preel locul ce l-a ocupat cu atâta vrednicie înalt Prea Sfinția Sa Visarion, Mitropolitul Bucuvinei.

Ești un om oțelit în lupte, căci în timpul războiului ai fost preot de regiment; ai stat patru ani în această calitate și, desigur, în cariera ta, aceasta îți va fi de cel mai mare folos: ai învățat să cunoști omul în multe și grele împrejurări. Această experiență, atât de utilă unui preot, ai întărit-o prin studiile universitare de teologie și de drept, și prin timpul petrecut la facultatea din Montpellier. Chemat mai în urmă la Patriarhie, ai avut prilejul de a-ți întări opera de misionar.

Toate acestea îți dau pregătirea cea mai frumoasă, pentru locul de mare răspundere, la care ești chemat și în care cu plăcere, te am întărit, fiind convins că vei ști să-ți păstorești eparhia, așa cum zilele de azi o cer.

Vorbele ce mi le-ai rostit astăzi, îmi arată un frumos program și îți fac din inimă urarea, să aduci la îndeplinire cele ce ți-ai propus.

Prea Sfinți Părinți,

Plecând de aici în eparhiile Prea Sfințiilor Voastre, gândul Meu vă va însoți și volu privi cu un desăvârșit interes opera ce o veți întreprinde. Operă creștinească și operă națională, opere deci strâns unite și cari se pot rezuma într'un cuvânt: Românism.

Mulțumindu-vă pentru frumoasele și măgulitoarele cuvinte ce Mi le-ați adresat, pășiți

cu blagoslovenia Celui de Sus: care să vă călăuzească și să vă întărească sufletele, pe drumul sfânt ce-l începeți.

*

După terminarea ceremoniei P. S. Lor au fost conduși la patriarhie.

În fruntea cortegiului era automobilul prefectului, după care venea două plutoane de cavalerie, arhidiaconii cu cărjile episcopilor nou învestiți, trăsura regală cu patriarhul României și cu mitropolitul Ardealului, apoi trăsura regală în care se afla episcopul Hotinului cu secretarul general al cultelor, trăsura regală cu episcopul Aradului și cu d. Al. Lapedatu, ministrul cultelor. În urma cortegiului veneau alte două plutoane de cavalerie.

Atât la venire cât și la întoarcere toate clopotele bisericilor au sunat.

Ajungând la ușa bisericii patriarhiei, noii episcopi au fost primiți de către ceilalți episcopi și așhieri după care toată lumea a intrat în biserică unde s'a oficiat o slujbă religioasă.

În pragul anului nou.

Într-o revistă citisem: nu de mult, care nație câți savanți are premiați cu premiul Nobel, pentru cele mai strălucite rezultate, arătate pe câmpul științei omenești.

Despre noi Români nu se pomenea aici nici un cuvânt, un semn, că până acum nu am reușit să urcăm acele trepte ale învățării și ale muncii, cari să ne facă respectați de lumea întreagă. Dar dacă până azi nu suntem așezați pe ilustra listă, nimic în lume nu ne poate împedeca să figurăm în viitor printre premiații cu răsunet mondial.

Nu ne lipsesc nici calitățile nici oamenii pentru a ajunge la o cinste atât de mare.

O extrem de simplă schimbare în aprecierea bunurilor sufletești și materiale și suntem puși pe drumul mării. Să învățăm dela trandafir dela această prea frumoasă floare ce avem de făcut. Rădăcinile acestei flori atât de iubită, nu absorb din pământ numai un singur nutriment și petalele ei mândre se nutresc din lumină, aer și odihnă de-opotrivă.

Dar dacă frumseța și mirosul trandafirului se clădesc din o mulțime de elemente extrase din pământ și din atmosferă, nici noi oamenii nu ne putem arunca exclusiv asupra unui singur element de nutriție sufletească trebuind să absorbim tot ce ne părăsește din lumea aceasta.

Bătrânii noștri sunt foarte nemulțumiți de viață și tineretul nostru și mai mult. Toți vorbesc de probleme mari și arzătoare cari ar trebui rezolvite grabnic, dar ce rari sunt oamenii cari să găsească soluțiile. Cauza nu poate fi alta decât că suntem oameni incomplecți la suflet. Am cetit cu profundă emoție viața Dlui Eduard Beneș actualul președinte al Cehoslovaciei. Și se spune că acest mare om a plecat la drumul său dela o casă țărănească. **A învățat foarte mult, a călătorit și mai mult și a muncit deosebit de mult.** Și după o pregătire îndelungată în decursul căreia a absorbit din comorile prețioase ale culturii omenești tot ce se poate absoarba a fost poftit de poporul său în scaunul de suprema cărmuire la vârsta de 52 de ani. Ce viață frumoasă și ce demnă de urmat, fiindcă ea a întrupat în sine dictonul înțelept al strămoșilor noștri. „Per aspera ad astra!”

Cu sufletul sărac și incomplet zădarnic pornim la ținte mari. Scumpului nostru tineret îi revine sarcina să pornească pe calea adevărată a vieții de a-și pregăti sufletul cum se cade. Cu laptele acru al cunoștințelor de toate zilele nu ai făcut nimic dacă nu ai aviditatea sălbatică de a goli cupa tuturor cunoștințelor frumoase. Avem atâția bătrâni și atâția tineri cari nu au văzut în toată splendoarea lui un răsărit de soare sau dacă l-au și văzut au fost adormiți pe jumătate, fiind ceva prea de dimineață.

Avem atâția bătrâni și tineri cari nu au văzut cumsecade muntele și marea nici în liniștea lor malestoasă, nici în strășnicia unui vifor îngrozitor. Ascultații-l când vorbesc cum se simte în gâtul lor timid și muncit, uscăclunea cărților pe cari le vor fi cetit.

E splendidă muzica, pictura și celelalte arte, dar dacă nu te-ai frământat niciodată ca să le înțelegi măreția și dulceața, rămâni toată viața un bălbăit și un pretențios neînțeles.

Ca să poți face aceasta gustare soarta își bate joc de tine te lasă flămând de parcă ai mânca și lemne uscate, te lasă zdrențuros ca pe cel din urmă cerșitor, dar **dacă nu te lași și nu te lași, la urmă totuși, este cavalerescă cu tine și îți dă tot ce poțtești.**

De astfel de generații cari să-și adâncească cultura are neamul nostru lipsă și atunci va veni și premiul Nobel. Ce veacuri frumoase și luminoase au fost acelea când tinerii învățau să manueze buzduganul și lancea. De mii de ori aruncau buzduganul și lancea până ajungeau să nu mai greșescă ținta. Micul David a lovit drept în frunte cu

praștia pe uriașul Gollat, dar în dosul acestei dexterități stătea exercițiul de fiecare zi.

Fii dragi tineri cu sufletele complete și atunci veți reuși să vă realizați planurile de a vă ridica neamul. În fruntea tuturor însușirilor frumoase însă va trebui să steie dragostea pentru Hristos.

Înțeleg perfect de bine că cutare țăran care nu cunoaște realitățile vieții sau cutare meșteșugar care nu vede în lume altceva, decât rentabilitatea meseriei lui, au dorința ferbinte să se ciocnească cu Hristos. Doar nu mai înțeleg de loc de ce ignorează un tiner intelectual, care trebuie să aibă un larg orizont sufletesc pe Mântuitorul lumii dela care ar trebui să împrumute atâta superioritate de gândire și simțire.

Nu este un sol mai curat și mai binecuvântat iubiți tineri, unde ați putea să vă înfîgeți cu mai mult folos rădăcinile sufletului, decât evanghelia lui Hristos. Vreți să fiți sănătoși iubiți pe Domnul și El vă va da sănătate. Vreți să vorbiți frumos și convingător, cereți darul dela Hristos și veți uimi lumea. Vreți să îndepliniți fapte mari, luați de braț pe Mântuitorul lumii.

Ce frumoasă teorie! vor zice cei desnădăjduiți. Și noi răspundem ce splendidă forță să ai pe Domnul lângă tine. Nimeni dintre oameni nu a plecat către țintă mai sărac și mai prigonit decât Hristos, dar nimeni nu a ajuns să convingă lumea mai temeinic decât El.

E anul nou azi. E ziua planurilor mărețe și a nădejdlor în izbânzi frumoase. Dar sigur este că tinerețea noastră numai în acea măsură va reuși să-i îmbunătățească soarta neamului nostru, în care măsură va ști să absoarbe cu sufletul tot ce este nobil și frumos pe lume. Aici stă secretul înălțării și nu altundeva.

Și dacă odată am plecat pe calea dorințelor bune pentru toată lumea, nu putem uita urările bune nici pentru acea revistă prețioasă care este „Biserica și Școala“, 60 de ani a stat acest organ bisericesc în slujba neamului și a bisericilor noastre. Acest drapel național și bisericesc totodată a adăpostit și a încurajat toate penițele preoților și laicilor cari se îndreptau ca niște săgete contra dușmanilor. În paginile „Bisericii și Școlii“ s'a fixat o parte mare din zbuclumul Românilor pentru eliberarea neamului și a credinței lui. Baremi o rază din bucuria generală românească i-se cuvine și ei. Bravilor ei conducători din trecut și de astăzi le urăm voie, viață

și forță pentru continuarea muncii pusă cu toată însuflețirea, în slujba neamului și a bisericii lui sfinte.

Dr. Ștefan Ciorolanu
protopop.

Moartea patriarhului ecumenic Fotie

Duminecă a murit la Istanbul, după o gravă boală, patriarhul Fotios II.

S'a născut în Octombrie 1874, în insula Prinkipos. Liceul l-a făcut la Filipopole, iar teologia la universitatea din Atena și pe urmă a luat doctoratul în filosofie în Germania la München.

A fost hirotonisit diacon și pe urmă protosingel la Mitropolia de Filipopole.

Până în 1914, după izgonirea mitropoliților greci din Bulgaria, a fost revizorul general al tuturor mitropoliilor grecești din Bulgaria.

La 1914 a fost hirotonisit mitropolit.

La 1926 a fost ales mitropolit al Filadelfiei, iar în 1930 a fost ales patriarh ecumenic.

Patriarhul Fotios a fost un ierarh savant, mai ales în această vreme atât de grea pentru biserică. Avea o deosebită dragoste pentru România pe care a cunoscut-o la 1925, ca mitropolit al Serbiei, când el a reprezentat pe patriarhul ecumenic la serbările instalării I. P. S. Patriarh Miron Cristea.

Moartea a fost anunțată ieri prin telegraf, atât I. P. S. Patriarh Miron Cristea, cât și reprezentantul patriarhului din Constantinopol la București, părintelul Moraitakis.

După informațiile primite din Istanbul, numirea noului patriarh se va face în curând.

Printre candidați sunt mitropolitul Ghermanos al Sardului și mitropolitul Maximos al Calcedoniei.

Serbarea Crăciunului în Arad

Ca și în anii precedenți Nașterea Domnului Hristos a fost prăznuită și în anul 1935 în orașul Arad, cu evlavie cuvenită acestui mare praznic. S'a observat însă și în catedrală și în celelalte biserici, precum și în întreg orașul că a lipsit dintre noi capul spiritual al Românilor. Tradiționalul pom de Crăciun precum și copiii cu fețele îmbujorate de bucurie, cari au cercetat casele Românilor cu Vifleemul și Irozii, ne-au transpus cu gândul la staulul modest în care s'a născut Mântuitorul lumii.

Mai impresionantă a fost serbarea Crăciunului la Spitale, Penitenciar și diferite instituții de caritate.

La spitalul județean, direcțiunea acestui institut a aranjat pomi frumoși de Crăciun în fiecare salon cu bolnavi sub care a fost așezată câte o corfă cu pachete pline cu prăjituri și cozonaci pentru fiecare bolnav. Inaugurarea s'a început la frumosul pom de Crăciun din biserică, unde în fața corpului medical în frunte cu d. director I. Moldovan și d. adm. Mircea și personalul de serviciu, părintele Stana a oficiat un serviciu divin. Apoi precedat de 30 de copii dela Azilul Crucii Roșii, dintre cari unii îmbrăcați în stihare purtau Vifleemul și Steaua, conduși de învățătorii Damacus și Stana, și precedați de asistența din biserică, au traversat colindând toate camerele cu bolnavi, unde preotul a dat fiecărui bolnav câte un pachet cu bunătăți.

La spitalul de copii inaugurarea pomului de Crăciun s'a făcut în 24 Dec. la ora 6 după masă în prezența d-lui director Dr. Radu, secretarului Baul precum și medicii și personalul de serviciu. Și aici fiecare copilăș bolnav a primit câte o corfiță cu bunătăți.

La orfelinatul Regina Maria și Crucea Roșie, împărțirea ofrandelor s'a făcut în ajunul Crăciunului în prezența d-lor prefect, primar și alt public.

La penitenciar, după oficiarea sf. liturghii de către părintele Draia, mărinimoasa Doamnă Maria Botiș, a dăruit fiecărui deținut câte un cozonac, îndemnându-i să-și ispășească fiecare păcatele și cu sufletul, astfel că ieșind din închisoare să ducă viață mai creștinească decât mai înainte.

Sf. liturghie s'a slujit la 10 altare ortodoxe în Arad. În catedrală a servit I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. I. Suciuc asistat de un sobor de preoți. La fine s'a citit pastorală I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, trimisă credincioșilor ortodoxi din eparhia Aradului.

Sfințirea bisericii ort. române din colonia Hunedoara-Timișană

Duminecă, în 22 Decembrie 1935, într'un cadru sărbătoresc, s'a sfințit biserică nou edificată din colonia Hunedoara-Timișană. Delegat fiind la această sfințire din partea I. P. S. Sale, P. C. părintele protopop Sava Tr. Seculin asistat de preoții I. Schiopu din loc și Gh. Iescău din Firiteaz. La ora 9 se începe sfințirea apei, apoi încunjurarea și sfințirea, după care se începe sf-ta liturgie.

În asistență se remarcă prezența d-lui senator Râmneanțu dela Timișoara, reprezentând

pe dl Prefect de Timiș, dl primpretor P. Manta dela Vinga, d-nii notari L. Mihailovici și M. Serdineanț; Inv. N. Popescu, N. Dăneț, E. Schiopu, apoi credincioși din Fiscuț și Firiteaz. Răspunsurile le-au dat elevii dela școala primară din loc, conduși de dl Inv. N. Dăneț.

La priceasnă, părintele locului I. Schiopu, prezintă raportul parohiei și sub emoția însuflețirii generale, mulțumește marelui sprijinitor, ctitor al bisericii, dl prefect Dr. Dimitrie Nistor, iar ochii asistenței se înrouează de lacrimi de bucurie, că după 10 ani dela înființarea colonizării, au ajuns să vadă o impunătoare biserică terminată.

Parohia s'a recunoscut în anul 1927 și părintele protopop S. Seculin a luat-o sub îngrijirea sa, punându-o sub administrarea preoților din comunele vecine. Serviciile se țineau în diferite capele până mai pe urmă, în sala de învățământ a școlii primare. În anul 1929 s'a început zidirea bisericii până sub acoperiș cu ajutor dela prefectura jud. Timiș, în valoare de 334.496 lei. De atunci a stat în părăsire sub început de ruinare timp de 5 ani, până a venit la conducerea județului dl prefect Dr. Dimitrie Nistor care în ziua de 12 Oct. 1934 a cercetat colonia la fața locului și a ordonat începerea lucrărilor, aprobând un ajutor de 177.029 lei și în anul 1935, 170.000 lei spre terminare, în total subvenție județeană 681.525 lei, iar parohia din colecte a mai făcut lucrări de 121.633 lei, de tot 803.158 lei.

Credincioșii sunt exclusiv coloniști din județul Hunedoara, 134 loturi de câte 9 jugăre, cu 754 suflete, deci cu familii populate, harnici păstrători de obiceiuri bune și deși într'o stare relativ săracă, parohia promite un viitor bun.

Părintele protopop apoi mulțumește d-lui prefect Dr. D. Nistor și dă îndrumări morale poporului prin pilde clare: fuga de beție, de furturi, și alte vicii. Indeamnă poporul a păzi biserica sufletului, curată, neîntinată și tare în credință.

Dl senator Râmneanțu indeamnă poporul a împlini dorința exprimată a d-lui prefect: țineți-vă obiceiurile bune și frumoase aduse din Ardeal, cununa familiei: copii mulți, credință, limbă, port, datini. Sprijinul desinteresat al d-lui prefect a isvorit din inima nobilă și iubitoare față de fiil aceluiaș pământ, din sufletul unuia care a văzut cum trăiește neamul nostru în stâncile seci ale munților.

Astfel s'a închegat un important nucleu românesc sub toate aspectele social-religios-moral-etnic, în filința acestei colonii, ce de acum înainte va însemna un punct pe granița țării,

mulțumită acțiunii frumos chibzuite a unui prefect, care a vizitat-o într'un an de 4 ori, a cercetat gospodăria, locuința, familia, sănătatea elevilor școlii, a ajutat pe cei în mizerie și ca cunună a operei Sale le-a terminat și biserica.

Misiuni religioase în protopopiatul Balințului.

Din ordine superioare și pentru a complectă prodigioasa activitate misionară, preoții tractului Balinț s'au întrunit în misiuni și cercuri religioase în mai multe Duminici consecutive. Incepând din 10 Noemvrie a. c. și până la finea lunii Noemvrie s'au ținut și se țin misiuni religioase în parohiile: Bara, Fădimac, Ierșnic, Leucușești Ohaba lungă, Secaș și Vizma.

În ziua de 10 Noemvrie a. c. în parohia Bara sub razele soarelui de toamnă frumoasă, apar rând pe rând „per pedes Apostolorum” urmașii „după har” al sf. Apostoli din parohiile vecine și se îndreaptă spre sf. biserică, unde așteaptă mulțimea credincioasă să se adape la izvorul viu și nesecat al învățăturilor sfinte Dumnezeiești propovăduite de sf. biserică prin gura slujitorilor ei, preoții. Cu o creștiniască sete a fost ascultată sf. liturgie oficiată în sobor în timpul căreia, creștinii s'au mărturisit și împărtășit în număr foarte mare, mai ales fiind în ajunul postului Nașterii Domnului. Predica zilei, a fost rostită cu mult elan și competență de Păr. Ioan Teodorescu, după care preotul locului păr. Isidor Socaciu mulțumește credincioșilor, pentru participare la această serbare, duhovnicească, iar preoților pentru osteneala ce au depus-o, pentru măreția acestei zile.

Dumineca viitoare parohia Fădimac, a îmbrăcat haină de sărbătoare cu prilejul misiunii religioase ce a avut loc aici.

Dela șes și dinspre deal, pe un răsărit de soare de toamnă târzie, se apropiau cu fețele senine acei, ce în lucrul viei Domnului, nu găsesc oboseală.

Veniau preoții, ca fiind mai mulți la un loc, să-L pogoare și pe Mântuitorul lumii în mijlocul lor. Venia întâi-stătătorul din tract, bunul și harnicul șef Prea Cucernicul Păr. Protopop Ioan Trifu, apoi duhovnicul tractului, venerabilul Păr. Alexandru Popoviciu, neobositul Păr. Liviu Biro și apoi ceilalți din flaanga celor mai tineri: Păr. Ioan Hereș, Mihai Truția parohul locului și Isidor Socaciu.

S'a oficiat sf. liturgie în sobor cu toată evlavie și fastul cuvenit de Păr. Protopop Ioan Trifu, asistat de preoții mai sus amintiți.

Predica zilei — despre sf. Taină a Mărturisirii, și Împărtășirii — a fost rostită cu multă evlavie și bine documentat de Păr. Alexandru Popoviciu.

S'au mărturisit și împărtășit atât preoții cât și credincioșii în număr mare.

După masă, s'a oficiat sf. Vecernie în sobor asistând același număr impunător de credincioși ca la sf. liturgie.

A predicat, vorbind în pilde și pe 'nțelesul tuturor Păr. Protoiereu Ioan Trifu despre credință. Cuvântarea P. C. S. plină de învățături practice a fost răsplătită cu atenția încordată a mulțimei de credincioși. Ca complectare la aceasta, a vorbit și Păr. Liviu Biro despre „minunea dela Maglavit”. Cu fapte autentice auzite și văzute la fața locului, C. Sa analizează avertismentele date de „Moșul” ciobanului Petrache Lupu și lucrurile supranaturale, cari confirmă exactitatea celor spuse de cioban.

După aceasta, ostașii Domnului din parohie au cântat câteva imnuri religioase.

Încheierea misiunii s'a făcut prin cuvântul Păr. Mihai Truția, care mulțumește preoților participanți, — și 'n special Păr. Protopop Ioan Trifu — pentru învățăturile frumoase date credincioșilor, rugându-i pe aceștia din urmă să păstreze aceste învățături ca pe niște tezaururi scumpe.

Ca încheiere amintesc, că astfel de manifestări duhovnicești sunt foarte edificatoare și înălțătoare fiind așteptate cu o bună dragoste de sufletul însetat după învățături ale credincioșilor.

Facă Domnul, ca învățăturile împărtășite de către preoți să fie spre mântuirea credincioșilor, înțărirea sf. biserici și propășirea neamului nostru românesc.

P. I. S.

Felicitări de Anul Nou.

La sărbătoarea Anului Nou din anul acesta, Consilierii și funcționarii Consiliului nostru eparhial precum și profesorii dela Academia Teologică, au expediat următoarele telegrame de felicitare:

I. P. S. Sale Domnului

Mitropolit Dr. Nicolae Bălan

S i b i u

De Anul Nou avem onoarea să vă trimitem omagiul și bunele urări ale consilierilor, funcționarilor eparhiali și profesorilor dela Academia teologică, cu profundă venerațiune.

Președinte
protopop Păcățianu

P. S. Sale Domnului

Episcop Roman Ciorogariu

O r a d e a

De Anul Nou avem onoarea să Vă trimitem omagiul și bunele urări ale consilierilor, funcționarilor eparhiali și profesorilor dela Academia teologică, cu profundă venerațiune.

Președinte
protopop Păcățianu

*

Prea Sfinției Sale

Dr. Andrei Magieru Episcop
al Aradului

O r a d e a

Consilierii, funcționarii Consiliului Eparhial și profesorii dela Academia teologică suntem bucuroși a Vă face cele mai bune urări de Anul Nou, dorindu-vă între noi întreg, cinstit, deplin sănătos, întru mulți ani.

Președinte
protopop Păcățianu

INFORMAȚIUNI

Tuturor cititorilor, colaboratorilor, abonaților, sprijinatorilor și bunilor creștini, le dorim: »AN NOU FERICIT!«

In pragul anului 1936. Zi cu zi vremea se desfașoară pe nesimțite și trece ca gândurile, încrustând moartea anilor de fiecare 31 Decembrie.

Ultima clipă de viață a fiecărui an, se scurge în neant cu desamăgiri, iar cel nou visat, se apropie în haină de aur a fericirii și belșugului. Este primit cu festivități, chefuri și ropote de aplauze.

Câți dintre noi înțeleg să se oprească pe o clipă la sfârșitul anului, pentru a face o scurtă

încheiere de socoteli cu trecutul său, mulțumind lui Dumnezeu pentru toate cele primite în cursul anului expirat? Foarte puțini. În pragul anului ce vine, toți ne străduim să iscodim viitorul.

Lăsând frâu liber dorințelor noastre câte nu cere mși așteptăm dela anul care bate la ușe? Credem că ar fi mai cuminte, să nu ispitim viitorul, care este în mâna lui Dumnezeu. Să nu hrănim nădejdi prea mari, ca să nu cădem în prăpastia desamăgirii, când acele nădejdi nu s'au împlinit. Trebuie să ne mulțumim cu rezultatul, la care am ajuns prin înțelepciunea și propriile noastre puteri. În cazul acesta, tot ce vom dobândi prin hărnicia noastră, va fi un dar neașteptat, care ne va spori mulțumirea sufletească, pe care am pregătit-o noi înșine.

Instalarea P. S. Sale Episcopului Andrei.

Introducerea P. S. Sale Episcopului nostru Andrei, pe tronul episcopiei Aradului, se va face Duminecă în 2 Februarie la sărbătoarea Intimpinarea Domnului, în Catedrala din Arad, în cadrul unor impozante serbări religioase și naționale.

Actul instalării va fi condus după posibilitate de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae și d. Ministru de culte A. Lapedatu.

În vederea acestor serbări Consiliul nostru eparhial face deja pregătirile necesare.

Pastorală de Crăciun a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, pentru eparhia Aradului.

La praznicul Nașterii lui Hristos din anul 1935, neavând eparhia Aradului Episcop, Pastorală de Crăciun pentru eparhia noastră a dat-o I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. Această frumoasă pastorală s'a trimis parohiilor noastre direct dela Sf. Mitropolie din Sibiu. Noi la „Biserica și Școala“ am primit-o abia Luni în 23 Decembrie la ora 10 dimineața când revista noastră era tipărită, fapt pentru care o dăm în numărul acesta.

Pomul de crăciun al săracilor din Curtici.

Comitetul caritativ înființat de subsemnatul, și care funcționează în conformitate cu legea și statutul de organizare al bisericii noastre în curs de abia 2 luni de funcționare a dat rezultate mai mult decât mulțumitoare.

În ziua de 22 Dec. a. c. a putut să împartă îmbrăcăminte la 50 de băieți săraci de școală, și alimente la 90 de săraci.

Comitetul este compus din doamnele române din Curtici. Activează sub ocrotirea bisericii, și sub înțeleapta conducere a D-nei prezidente Silvia Ispravnic.

În afară de activitate de caritate creștină în programul de acțiune este înfrumusețarea sf. biserici și a cimitirelor.

Fapta doamnelor, cred că nu are lipsă de comentarii.

Preot Z. Brădean.

Vizita Mitropoliților Sirieni. Dela o vreme, ierarhi din răsăritul ortodox ne vizitează fără și-și exprimă dorința de a ne cunoaște cât mai bine.

În cursul lunii Octombrie a. c. au venit la noi mitropolitul Atanasie de Hauran și Elie Karram al Libanului, precum și arhim. Vasile Sidaoni, locțiitor de mitropolit la Hanes, din Siria. Ei au îndeplinit o misiune importantă către M. S. Regele și I. P. S. Patriarh Miron.

Cu această ocazie s'au interesat de aproape de organizația noastră bisericească, de mănăstirile și școlile noastre teologice, vizitând pe cele din jurul capitalei.

Schimbul de idei și de vizite ce se face în orientul ortodox sunt în semn bun, de apropiere și colaborare.

Deficitul nașterilor din Europa. Revista din Roma, *Rassegna Italia*, publică un articol despre pericolul rasei galbene, care, în zece ani, dacă procentul nașterilor va fi același, va spori numărul populației asiatice la 1.300 milioane, pe când cele europene numai la 300 milioane.

Manuscrise creștine din sec. II-lea. Se anunță că la Biblioteca națională din Viena s'a descoperit în secția manuscriselor un papyrus din sec. II-lea d. Hr., din care afară de valoros pentru origina creștinismului, căci cele mai vechi manuscrise cunoscute ale Evangheliilor datează din sec. IV-lea.

Lucrarea cuprinde 190 foi care se referă la 12 cărți diferite din vechiul și noul Testament. Unele foi conțin fragmente din Evanghelia după Matei (trei mari și cinci mici); altele reproduc pagini din Epistolele sf. ap. Pavel. Textele vechiului Testament sunt deopotrivă de importante pentru cunoașterea versiunii Septuagintei. În general, conținutul acestor manuscrise coincide cu manuscrisele posterioare.

Răpire. Nu de mult, preotul catolic Francisc Sigmund din Chișinău, a dat declarație de trecere la ortodoxie. La câteva zile după aceasta, Preotul a dispărut. Cercetările, în legătură cu această dispariție, au constatat că doi misionari catolici au răpit pe noul convertit și l-au trecut în Polonia, unde a fost închis într-o mănăstire.

Ortodoxia în Egipt. În ultimul timp, Biserica Ortodoxă din Egipt a înființat mai multe școli Catehete. În același timp au luat naștere la Cairo și Alexandria două centre de desfășurare a cărților cu caracter religios.

Când ești bogătan American. Din America se anunță: Fiul și unicul moștenitor al multimilionarului Milne, răpit acum câteva zile de niște bandiți, a fost găsit într'un șanț al șoselei, legat și cu un căluș în gură. Se crede că tânărul Milne, în vârstă de 23 ani a fost pus în libertate după ce familia lui a plătit drept preț de răscumpărare suma de 50 mii dolari. Familia Milne însă nu a denunțat cazul poliției și nici n'a vrut să facă declarații de teama bandiților.

Noul președinte al Cehoslovaciei. În zilele trecute a avut loc alegerea noului președinte al Republicii cehoslovace. În locul lui T. G. Masaryk demisionat. Adunarea națională din Praga a ales pe dl. Eduard Beneš ministrul de externe, cu o majoritate covârșitoare de 340 voturi. Alte 26 voturi au fost date profesorului Nemeč. Nou alesul președinte a meritat această supremă demnitate, fiind alături de T. G. Masaryk, unul din întemeietorii Statului cehoslovac, România este fericită de alegerea acestui mare prieten al ei.

Biblia. Biblia este Cuvântul Vieții. Cetiți-o și veți desluși aceasta singuri, dar nu cetiți la întâmplare câteva rânduri, ci pagini întregi, cari să vă ducă în inima acestei Cărți. O veți găsi bogată nu numai în ființe adevărate, dar și în lucruri de acelea cari sunt amestec de uimire și de turburare. Cetind-o des, veți vedea bine cari sunt lucrurile ce ne fericesc și cari, dimpotrivă, cele ce ne coboară în prăpastia nefericirii, veți înțelege și primi în voi cinstea, mărinimia, datorii împlinite, jertfa și spiritul lui Iisus și veți ocoli dragostea de sine, fățărnicia, lăcomia, tot ce înjosește și coboară pe om.

După ce veți ceti Biblia, veți înțelege lămurit că ea e Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că este în adevăr cheia inimii, a fericirii și a datorii noastre.

Wilson

Epidemia sinuciderilor. Ziarele vestesc aproape zilnic cazuri de sinucideri. După război mai ales, s'au înmulțit într'atâta, că molipsirea și repetarea lor, a devenit o adevărată epidemie. Greutățile vieții, bolile, alcoolismul, ereditatea și o anumită literatură sunt tot atâtea pricini cu care se motivează sinistrul sfârșit al dezertorilor vieții, — ceea ce noi o traducem cu o lipsă de rezistență fizică și mai ales morală.

Prin această prizmă fiind privită chestiunea sinuciderilor — care în stadiul de azi a devenit o problemă socială — nu-i vedem remediul decât prin împărtășirea sufletului copiilor și a tinerimei cu o cultură religioasă, din care isvorăște simțul fericirii lăuntrice, gustul vieții colective, curajul în lupta vieții și întărirea simțului datoriei.

O frumoasă manifestație religioasă-culturală la Giroc. Duminică în 24 Nov. a. c. comuna Giroc a îmbrăcat, haina de sărbătoare având cinste a găzdui pe cucernicii preoți și învățători din comunele învecinate cari dându-și mâna frățească de comun acord au organizat cercul religios-cultural împreună au participat cucernicii preoți: Victor Aga președintele cercului religios, Illoviciu Moșnița, Albu Fratelia, Chișozan și Vișolu Giroc precum și Dnii învățători: D-rele Balcu. Teglași, Nemet, Heim, Szabo, Mălaiu Nina. Thész, Dșoarele: Stăngu, Cardas, Bumbescu Otilia Dugănescu și Dnii Ciorogariu președintele cercului cultural, Marlius, Bucătură, Dorian Grozdan, Mușatescu, Moise, Jurca, Oltean, Popa Stoicu. Ponesil și Dna maestră Suetrestu.

Dimineața sfânta liturghie a fost oficiată de Păr. Vișolu, care a rostit și o frumoasă predică. După masă s'a desfășurat programul în Sala Casei Naționale, Au conferențiat cucernicii preoți: Illoviciu despre dragostea creștină și Albu despre „Criză“ precum și inv. Moise. Aceste conferințe au impresionat adânc poporul. Programul a fost complectat cu poezii recitate de elevii de sub conducerea Dșoarelor: Baciu, Mălaiu. și inv. Stoicu. Fanfara și Corul bisericesc dirijat de săteanul Petru Roja au executat arile naționale. A plăcut mult publicului cântările Corului bisericesc care a fost aplaudat și rugat să execute și alte cântări ne-programate. Părintele Aga și dl. inv. dir. Ciorogariu apoi în cuvinte frumoase arată rostul cercurilor culturale și religioase.

Serbarea se sfârșește prin cuvântul de mulțumire adus tuturor de către Părintele Horia Vișolu. Nivelul serbării a fost ridicat prin frumoasa manifestație a premilitarilor de sub comanda vrednicului învățător și comandant Mușatescu.

M. S. Regele ajută Maramurășul. M. Sa Regele a trimis pe adjutantul personal, dl. maior Sidorovici Teofil, în județul Maramurăș, pentru a se interesa de nevoile populației nevoiașe și a le împărți ajutoare din partea Suveranului. Dl. maior adjutant Sidorovici a vizitat întregul județ și a împărțit săracilor din 22 sate și din orașul Sighet, ajutoare bănești din partea Regelui, cu scopul ca aceștia să-și procure hrană și haine în vederea Crăciunului. În același timp dl. maior adjutant a vizitat școlile și tineretul care face parte din „Straja Țării“, dându-le ajutoare din partea Marelui Străjer, pentru pomul de Crăciun și darurile ce se vor împărți cu ocazia sărbătorilor. Este un exemplu din cele mai frumoase, pe care de sigur că-l vor urma și autoritățile în acele ținuturi sărăcite și pline de necazuri.

Salarizarea Clerului. Răspunzând unei întrebări, ce i s'a făcut la Cameră în zilele trecute, dl. Al. Lapedatu, ministrul Cultelor a expus din nou chestiunea spinoasă a salarizării Clerului, care a stârnit

atâtea nemulțumiri. Ideea computării veniturilor stolare în salar s'a dovedit ineficace în practică, deoarece aceste venituri sunt aproape inexistente astăzi, mai ales în Ardeal. Reducându-se proporțional salariul dela Stat, s'a ajuns la o nedreptățire a preoților, cu deosebire a celor săraci. Dl. ministru făcând această experiență, a hotărât, ca la noul buget să schimbe sistemul de salarizare. Anume nu va mai lua în considerare veniturile stolare ale preoților, ci exclusiv veniturile libere ale parohiilor, acolo unde ele au avut destinația de a servi la plata slujitorilor bisericești.

Un roman educativ. A eșit în editura Cărții Românești din București romanul intitulat: „Taina arborelui de Myonga“, datorit cunoscutei scitoare dna Sanda I. Mateiu. Prin subiectul său, tratat original și plin de surprize, într'o atmosferă de înălțătoare puritate sufletească, romanul va fi un admirabil tovarăș al tineretului. Atragem atențiunea părinților și profesorilor asupra lui, fiind unul din cele mai alese daruri de Crăciun.

Pensionarea Preoților. Într'una din ședințele recente ale Senatului, păr. I. Pirtea a făcut o comunicare, întrebând în ce stadiu se găsește problema primirei preoților ardeleni la fondul de pensii al Statului Dl. Lapedatu a răspuns: că demult îl preocupă această importantă chestiune, căreia speră să-i poată da în curând, de acord cu Ministerul de Finanțe, soluția favorabilă, așteptată pe bună dreptate de Biserica noastră.

Pentru Basarabia. Acțiunea pentru ajutorarea fraților noștri dela Nistru începe să fie mai vioale și în părțile noastre. Episcopille, așezămintele de binefacere și culturale, ca și particularii au pus la cale colecte în bani și naturali, strângând până acum sume importante. De asemenea s'au hotărât mai multe orașe și instituții să primească spre îngrijire numeroși copii basarabeni. Sărbătorile de acum sunt un prilej minunat pentru a ne dovedi iubirea creștinească față de scumpul nostru frați de peste Prut.

Sărbătorirea gazetarilor ardeleni. În Duminica, de 15 Decembrie c., a avut loc la Cluj, în palatul Prefecturii, sărbătorirea 16 gazetari ardeleni. Anume: T. V. Păcățianu, prot. Ioan Moța, Horia P. Petrescu, V. Branisce, Seb. Bornemisa, Ion Clopoțel, Ec. Pittiș, Ion Brotea, I. Agârbiceanu Lucian Bolcaș, I. Montani, Gh. Stoica, Iuliu Maior, Al. Lupeanu, Nic. Bratu, Sept. Popa. S'au rostit discursuri elogioase la adresa lor, stăruindu-se asupra rostului național covârșitor, pe care l-a avut presa în vremea robiei maghiare. Din partea sărbătoriiților a răspuns prot. I. Moța căruia îndeosebi publicul select și numeros din sală i-a făcut o impresionantă manifestație de simpatie.

Zilele trecute poliția din Calcuta (India) a găsit pe o stradă lăturalnică a acestui oraș cadavrul unui bătrân. Asupra mortului nu s'au găsit nici un fel de acte așa că poliția n'a putut să știe cine este. Fotografiiile cari au fost publicate în toate ziarele din oraș n'au adus nici ele vre'o lămurire. Neavând nici o știre al cui poate fi mortul, poliția l-a dus la un spital ca să se vadă din ce pricină i-a venit moartea. Spre marea lor surprindere medicii tăind cadavrul au descoperit în stomacul omului un șarpe de aproape un metru lungime. Șarpele era încă viu și a încercat să muște pe medicii, cari îi tăiaseră casa.

Moartea unui profesor, doctor și adevărat creștin. Valorosul profesor universitar în București și conducătorul laboratorului de chimie organică, al cărui organizator a fost *Dr. Ștefan Minovici*, a încetat din viață în urma unui atac de apoplexie, în 29 Dec. 1935 în vârstă de 68 de ani. Iubit ca profesor, de toți studenții și colaboratorii săi, doctorul Minovici ca adevărat creștin a restaurat cu propriile sale mijloace, una din bisericile Bucureștilor, al cărei episcop era, și a ridicat o biserică într'o comună din Argeș. În ultima sa dorință, scrisă în Iulie 1933, doctorul Ștefan Minovici spune cu limbă de moarte:

„Urmașilor și elevilor mei le recomand să aprecieze cuvintele Mântuitorului: *„Eu sunt lumina lumii. Cei ce urmează mie, nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieții”*. Prin aceasta vă veți asigura triumful vieții și al activității voastre. Ridicați-vă în viața spirituală care înalță și a jertfei care înobilează. Fără ideal nici o muncă constructivă, nici o energie creatoare. Ca să nu greșiți, ascultați întotdeauna de glasul conștiinței: conștiința e sufletul, și sufletul e divin”.

Bibliografie

Diac. Dr. T. Negoită. Sabbathul Vechiului Testament. Studiu de Arheologie Biblică. 1935. Buc. Tipografia Fântâna Darurilor 57 pag. 40 lei.

Părintele Diacon Negoită, pe care noi, cei mai tineri, îl cunoaștem din Facultate și care e conferențiar al Păr. Mălăești, promite să meargă pe drumul magistrului al cărui conferențiar este. Prin studiile pe care le publică și care sunt de specialitate, se arată un sânguitor cercetător în domeniul Arheologiei Biblice. Studiul de față poate fi de mare folos celor care se ocupă de asemenea chestiuni, de aceea îl și recomandăm.

Nr. 8468/1935.

Comunicat.

În conformitate cu adresa Sf. Sinod Nr. 1871/935, aducem la cunoștința generală că numai Sf. Sinod are dreptul de a autoriza tipărirea de cărți bisericești.

Pentru cărțile de ritual, Parohiile să se adreseze tipografiei cărților bisericești din București.

Arad, 23 Decembrie 1935.

Consiliul Eparhial ort. rom.
A R A D.

Parohii vacante.

În conformitate cu rezoluțiunea Ven. Consiliului Eparhial Nr. 8352/1935 pentru îndeplinirea parohiei de *cl. II-a Ficătari* devenită vacantă prin decedarea preotului Vasile Ilie se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Uzufuctul sesiei parohiale constatatoare din 30 jugh.
2. Stolele legale.
3. Birul preotesc care se ia în concurs din oficiu conform coalei B.
4. Intregirea de salariu dela stat pentru care parohia nu garantează.
5. Casă parohială nu este, de locuință se va îngriji alesul până când comuna bisericască va putea edifica locuință preotului.

Văduva preoteasă va beneficia de dreptul ei asigurat și precizat în §-ul 26 al Regulamentului pentru parohii.

Preotul ales va servi și predica regulat în sf. biserică, va catehiza elevii dela școala primară din loc și va suporta toate impozitele după venitul său din parohie.

Concurenții se vor prezenta în timpul concursului în vreo Duminică sau sărbătoare pentru a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie pe lângă stricta observare a dispozițiilor §-ului 33 a Reg. pt. parohii, având avizul prealabil al Prea On. Oficiu Protopopesc tractual; și vor înainta cererile în termenul concursului însoțite de anexele necesare adresate consiliului parohial ort. rom. din Ficătari, oficiului Protopopesc ort. rom. din Recaș.

Consiliul parohial ort. rom.

În conțelegere cu *Iosif Goanță*, protopop.

SUPPLEMENT LA „BISERICA ȘI ȘOALA“

LIBRĂRIA DIECEZANĂ

DEPOZIT DE CĂRȚI LITERARE ȘI ȘCOLARE.

MARE MAGAZIN IN RECVIZITE BISERICESTI.

STRADA EMINESCU N-RUL 18. ARAD BULEV. REG. MARIA N-RUL 12.

TELEFON NR. 266 □ Fondată prin fericitul Episcop Ioan Mețianu la anul 1879. □ TELEFON NR. 881.

CATALOG Nr. 51.

ORNATE: (odăjdii, vesminte bisericesti) cu toate aparținătoarele, anume: felon-svită, (fără stihar) epitrahil, brâu, mânecări și două aere, din brocat, mătase-catifea în orice culoare, dela Lei 5000.— în sus. La cerere trimitem mostre de materii.

Efeptuăm și reparaturi.

PRAPORI: din damast, cu icoană dublă, pictată pe pânză în ulei, cu găitane și 3 cîncurl, în mărime de 80/120 cm. cu prețul dela Lei 2500.— în sus. La cerere trimitem mostre de materii.

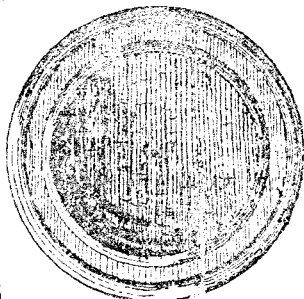
Prețurile de sus se înțeleg fără garnitura de metal și fără ruda praporelui. Garnitura de metal lustruit (cruce, două globuri, balasta și culul) costă Lei 1000.— iar ruda în vederea speselor de transport, e consult să se facă acasă sau în vre-un orașel mai apropiat.

TAVA pentru anafora, din metal argintat, simple Lei 300.— iar din argint de China gravate, Cioa cea de taină. Mântuitorul ș. a. Lei 600.—

LIGHIAN (spălător cu caudă), din argint de China. Prețul Lei 1500.—

CANDELABRU pentru 36 lumini, poleit verde cu bronz Lei 15000.—; pentru 16 lumini, de bronz aurit frumos, Lei 15000.—; pentru 24 lumini cu prisme și mărgelile de cristal Lei 30000.—; pentru 16 lumini decorat cu prisme și clopoței de sticlă Lei 20000.—; pentru 18 lumini, din aramă cu prisme și mărgelile, 12000.—; pentru 6 lumini Lei 5000

CAP (vârf) de STEAG (lance) din aramă cizelată. Prețul dela Lei 400.— în sus.

BRÂNE PENTRU PREOȚI, din mătase moire în toate culorile: roșu-vișniu și lila pentru arhierii și cinul călugăresc superior; roșu pentru protoerei și preoți distinși; albastru pentru preoți, și negru pentru călugări în lățime de 5 cm. metru a Lei 250.—; în lățime de 12 cm. metru a Lei 500 iar din mătase a 220 Lei mtr. 13 cm. și 5 cm. Lei 120.

LITIER (priholebniță) din metal argintat Lei 2700.

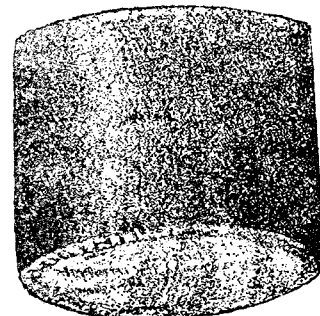
LINGURIȚĂ pentru sfânta cuminecătură: din metal argintat Lei 140.— iar din bronz aurit Lei 400.

COPIE din metal lustruit, ori argintat Lei 140, iar din bronz aurit Lei 400.

CADELNIȚA din metal argintat Lei 1000.—; din argint de China 1200—3000 Lei.

CANĂ pentru încălzit apa, din zinc, sau aramă, Lei 80.

CĂLDARUȚĂ pentru aghiazmă, din aramă, Lei 400.— tot acelaș cu icoana Botezul Domnului, Invierea, Nașterea și Înălțarea Domnului, pictate frumos și decorate cu imitații de pietrii scumpe Lei 2000.—, tot aceeaș din argint de China cu icoana Mântuitorului și cu Botezul Domnului gravat Lei 1200.

POTIR din metal argintat, cu păharul aurit Lei 1000.—, din bronz aurit Lei 3000.—, din argint de China Lei 1500—2500.—, iar din argint aurit Lei 5000.

RIPIZI. Cruce, pentru ripizi, aurite frumos și ruda colorată dela Lei 600.— în sus. Feșnic pentru ministranți din lemn colorat frumos Lei 180.—

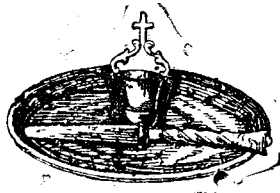
FEȘNIC înaintea altarului, din lemn trainic, pt. 1 lumină dela Lei 1000.— în sus, pt. 3 lumini, aurit

dela Lei 2000.— în sus, iar de metal argintat, pentru sf. masă 1 lumină Lei 400.— pt. 2 lumini Lei 600.— pt. 3 lumini Lei 800.

VASE pentru apă și vin, din sticlă, cu tavă, dela Lei 100 — iar din argint de China Lei 1800.

EPITAF: (Plasceștiță, sau mormântul D-lui) cu icoană pictată pe pânză în oleu și încadrată în catifea, cu galon și 4 ciucuri aur ilon. Prețul dela Lei 3000 în sus.

CRUCE 24 cm. Lei 400.— iar din argint de China 30 cm. Lei 1500—2000—2500.— în mărime de 40 cm. cu lemn sculptat Lei 4000—4500, iar din lemn 25 cm. Lei 120.

MIRUITOR cu cuțitaș, din metal argintat Lei 450.

CUȚITAȘ pentru miruit, separat Lei 120.

CUTIE PENTRU CUMINE-CĂTURA BOLNAVILOR, din metal argintat, provăzută cu 2 cutioare, linguriță, potiraș și o cană pt. apă și vin dela Lei 1000 în sus.

CANDELE din argint de China, dela Lei 200 în sus.

CUTIE PENTRU SF. BOTEZ din metal argintat provăzută cu 2 cutii pentru mir și sf. oleu, 1 cutie pentru burete și foarfeci dela Lei 1200 în sus.

CUNUNI PENTRU MIRI din metal lustruit, părechea dela Lei 700.— în sus, căptușite cu catifea, dela Lei 1000 — în sus.

CHIVOT din lemn trainic, aurit frumos, în mărime de 85/120 cm. dela Lei 4500, iar ornat mai mic Lei 2800.

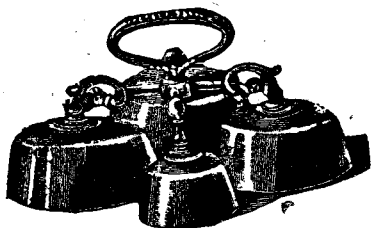
ANALAGION (tetrapod) masă pentru prăznicare, pentru litier, lucrata artistic dela Lei 700.— în sus.

ACOPERITOARE pentru analagion, stihare pentru ministranți, perdele ș. a. în diferite mărimi și execuții.

DISC ȘI STELUȚĂ din metal lustruit Lei 400, din bronz aurit Lei 1000.

STELUȚĂ și DISC, cu picior, din metal, lustruit Lei 600.

CRUCE PENTRU MOLITVELNIC, din metal argintat Lei 200.

CLOPOȚEL din metal nichelat, cu un clopoțel Lei 100, cu 3 clopoțele Lei 350, cu 4 clopoțele Lei 600.

PRĂZNICARE pictate pe lemn în mă-

rime 32/24 cm. dela Lei 250.—, cadre pentru prăz-

nicare cu sticlă dela Lei 200 — în sus, precum și icoane pictate pe pânză, cu o față sau cu 2 fețe, pictate artistic în diferite mărimi, dela Lei 500.— în sus. Icoane argintate și înrămate dela Lei 300.

PRISTORNIC (sigil pentru sfintele prescuri), din lemn de telu, bucata a Lei 30.

BALDACHIN (cerime) din catifea roșie, decorat cu bouillon, cu 4 ruzi vopsite și 4 tălpi, (picloare) pt. ruzi, vopsite frumos Lei 10000.

Cărți rituale cu litere latine:

Apostolul, legat în pânză 650, sau piele 1000 lei.

Octoih mare, legat în pânză 600 lei.

Evanghelia, legat în pânză 600 lei, piele 1000, catifea 2500—3500.

Evhologiu, (molitvelnic) legat în pânză 650 lei.

Penticostar, legată în pânză 500 lei.

Liturghier, legat în pânză 280—450 lei.

Triod, legat în pânză 800 lei.

Mineele, în 12 vol. pe 12 luni, legate în pânză 6000 lei, separat fiecare lună a 500 lei.

Octoih mic, legat 100 lei.

Ceaslov mic, legat 160 lei.

Acaftist, legat 100 lei.

Carte de Te-Deum, legat în pânză 100 lei.

Prohodul Domnului, ce se cântă în Sfânta și marea Vineri seara la priveghere 10—15 lei.

Proscomidier tablou 20 lei.

Noul testament, broșat 100 lei.

Cazania legată în pânză 350 lei.

Tipic bisericesc ed. Sf. Sinod legat 160 lei.

In atențiunea Onor. Domni conducători ai Oficiilor Parohiale.

Librăriei Diecezane Arad str. Eminescu No. 18 i-a reușit a se pune în legătură cu o fabrică de lumânări, **ce ard fără să facă fum sau să picure**, astfel că este în situație a oferi pe un preț convenabil numai lumânări de cea mai bună calitate în orice dimensiune și cantitate:

Lumânări de ceară garantată albă kgramul Lei 320

Lumânări cu compoziție de 50% ceară albă garant. „ Lei 250

Lumânări din ceară naturală de albine nealbă Lei 200 „

Lumânări din ceară minerală albă „ Lei 150